

Sygnatura akt **VII K 551/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 marca 2014 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej VII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Wołowie w składzie:

Przewodniczący SSR Tomasz Paprocki

Protokolant Edyta Lickiewicz

po rozpoznaniu w dniu 24 marca 2014 r.

sprawy

T. K., syna C. i Z. z domu C., urodzonego w dniu (...) w L.

oskarżonego o to, że

w dniu 30 sierpnia 2013 roku w miejscowości W., gm. B. dokonywał połowu ryb za pomocą wędki metodą spinningową na terenie obrębu ochronnego rzeki O., czym działał na szkodę Zarządu Okręgu Polskiego Związku W. we W.

tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w związku z art. 14 ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowym

I. na podstawie art. 66 § 1 kk i art. 67 § 1 kk warunkowo umarza postępowanie karne wobec oskarżonego T. K. o czyn opisany w części wstępnej wyroku, tj. o czyn z art. 27c ust. 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w związku z art. 14 ust. 2 ustawy o rybactwie śródlądowym na okres 1 roku próby;

II. na podstawie art. 230 § 2 kpk zwraca oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci wędki z kołowrotkiem, ujęty i opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod poz. 1 na karcie 16 akt;

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk i art. 7 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę 100 zł.

Sygn. akt VII K 551/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 sierpnia 2013 r. około godz. 21 T. K. udał się z D. K. i M. P. na ryby do miejscowości W. nad rzekę O.. Około godziny 22:00 na przepławce przy turbinach elektrowni (...) łowił ryby metodą spinningową w granicach obrębu ochronnego. Nie złowił żadnej ryby.

Dowód:

- zeznania A. N., k. 6,

- zeznania P. K., k. 7,

- zeznania K. S., k. 8,

- wyjaśnienia T. K., k. 15, 45.

Przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego T. K. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że nie wiedział, iż w miejscu w którym dokonywał połowu wyznaczony jest obręb ochronny rzeki O..

Oskarżony przesłuchany w toku postępowania sądowego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i podtrzymał przedstawianą uprzednio wersję wydarzeń, stwierdzając nadto, że w miejscu połowu widział wędkarzy, którzy na zmianę wchodzili i wychodzili. Wskazał także, że jest wieloletnim członkiem PZW.

Sąd zważył :

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego wina, sprawstwo i okoliczności popełnienia przez oskarżonego zarzucanego mu czynu nie budziły wątpliwości sądu.

Ustalając stan faktyczny sąd oparł się na dowodach w postaci wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadków oraz dowodach z dokumentów.

Pierwszym z dowodów, wskazującym na sprawstwo oskarżonego, są jego wyjaśnienia, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom tym Sąd w całości dał wiarę, również w części, w której oskarżony stwierdził, że nie był świadomy nielegalności swojego działania.

Pierwszym z dowodów, wskazującym na sprawstwo oskarżonego, są jego wyjaśnienia, w których przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom tym sąd dał wiarę, również w części, w której oskarżony stwierdzał, że nie był w pełni świadomy nielegalności swojego działania. Okoliczność ta jednak nie wyłączała zawinienia.

Zeznaniom świadków i dowodom z dokumentów dano wiarę, nie znajdując podstaw do odmówienia im wiarygodności. Zeznania świadków są spójne i wzajemnie się uzupełniają, nie pozostawiając wątpliwości co do ich prawdziwości.

Bezspeczne jest, że oskarżony dokonując połowu ryb w obrębie ochronnym wyczerpał znamiona przestępstwa określone w art. 27c ust 1 pkt 4 ustawy o rybactwie śródlądowym w zw. z art. 14 ust. 2 tej ustawy.

Oskarżony tłumaczył, że nie zdawał sobie sprawy z tego, że dokonuje połowu w obrębie ochronnym. Jako doświadczony wędkarz winien jednak przewidywać możliwość ustanowienia takiego obrębu w miejscu połowu, w szczególności przy elektrowni wodnej. W związku z występowaniem obok elektrowni natlenionej wody i przepławki, co powoduje nagromadzenie ryb, często w takich miejscach ustanawiane są obręby ochronne, co oskarżony, jako doświadczony wędkarz, winien był przewidzieć. Zresztą najprawdopodobniej właśnie z powodu nagromadzenia ryb przy przepławce oskarżony wybrał to miejsce do połowu.

Nie dochowując należytej staranności, tj. nie ustalając, czy w miejscu połowu nie ma obszaru ochronnego (nie sprawdzając tej okoliczności choćby w internecie lub telefonicznie w PZW), przy zastanych na miejscu połowu warunkach (elektrownia wodna, stopień wodny, przepławka) oskarżony, zdaniem Sądu, dopuścił się popełnienia przestępstwa w tzw. zamiarze ewentualnym, to jest przewidując możliwość jego popełnienia, godził się na to (art. 9 § 1 kk).

Decydując o warunkowym umorzeniu postępowania karnego, Sąd uznał, że czyn oskarżonego nie charakteryzował się znaczną społeczną szkodliwością. Oskarżony działał w błędnym, choć nieusprawiedliwionym przekonaniu, że na wskazanym terenie łowienie ryb jest dozwolone. Nadto oskarżony nie złowił żadnej ryby.

Także zachowanie oskarżonego w toku procesu nie budziło żadnych zastrzeżeń, wykazał on skruchę i żal. Oskarżonego należy ocenić jako osobę, która krytycznie odnosi się do popełnionego przez siebie przestępstwa. Nie ulegało

wątpliwości, że już w wyniku samego postępowania przygotowawczego i sądowego oskarżony wyciągnął właściwe i krytyczne wobec siebie i swojego czynu wnioski.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że postawa oskarżonego i jego warunki osobiste w sposób nie budzący wątpliwości uzasadniają przypuszczenie, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania, będzie on przestrzegał porządku prawnego, a opisane wyżej zdarzenie miało charakter incydentalny.

Zachowanie oskarżonego w trakcie postępowania sądowego uzasadniało przekonanie, że warunkowe umorzenie postępowania na okres jednego roku próby stanowi wystarczającą reakcję na czyn, którego dopuścił się oskarżony i nie ma potrzeby stosowania wobec T. K. dodatkowych represji w postaci przypadku przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa, tj. wędki. W tym miejscu sąd zaznacza, że warunkowe umorzenie postępowania nie jest skazaniem, co za tym idzie nie można w tym przypadku stosować przepisów o obligatoryjnym przypadku z ustawy o rybactwie śródlądowym.

Już samo warunkowe umorzenie postępowania karnego oraz ujemne przeżycia związane z zatrzymaniem oskarżonego na ponad 16 godzin i ze stawiennictwem w sądzie winny zapobiec popełnieniu przez niego przestępstwa w przyszłości i stanowią wystarczającą reakcję karną. Należy przy tym zauważyć, że warunkowe umorzenie postępowania karnego, czyli odstąpienie od wymierzenia kary, jest wyrazem uznania, że zachowanie oskarżonego było incydentalne i nie było wynikiem rażącego lekceważenia prawa, czemu Sąd dał wyraz zwracając oskarżonemu dowód rzeczowy w postaci wędki z kołowrotkiem.

Sąd nie znalazł podstaw do odstąpienia od obciążenia oskarżonego kosztami sądowymi i opłatą, o czym orzeczono w punkcie III. części dyspozytywnej wyroku.